

Càntut

Cançons de tradició oral

El mariner

Llúcia Gou i Vilar, "Llucieta", Les Preses

1. I a la vo - re - ta del mar n'hi ha u - na ni - ne - ta, n'hi ha u - na ni - ne - ta,
2. Quan (d)e fou a mig bro - dar, li man - cà se - da, li man - cà se - da;
3. "Ma - ri - ner, bon ma - ri - ner, tin - drí - eu se - da? Tin - drí - eu se - da?"

qu(e) en bro - da - va un mo - ca - dor; n'és per la rei - na, n'és per la rei - na.
ja en veu ve - nir un ma - ri - ner de llu - nyes ter - res, de llu - nyes ter - res.
"Qui - na se - da vo - leu vós, gro - ga o ver - me - lla? Gro - ga o ver - me - lla?"

-Vermelleta la'n vull jo, que és millor seda.
-Pugeu dalt de la nau, i trieu seda.
Mariner es posa a cantar cançons molt belles;
i amb el cant del mariner s'hi ha (a)dormideta.
Quan ella se despertà es trobà llunys terres.
-Mariner, el bon mariner, torneu-me en terra;
de tres germanes que sóc, sóc la més bella.
L'una es casada ab un duc, l'altra és princesa,
i jo, pobreta de mi, sóc marinera.
-No sereu marinera, no, que sereu reina,
sóc el fill del rei Arnau de l'Anglaterra.
Fa set anys que corro al mar, per trobar una nineta.